

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie dyscyplinarnej lekarza T. S.

obwinionego o popełnienie przewinienia zawodowego z art. 1 ust. 2 i 3, art. 12 ust.

1 w zw. z art. 53 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2026 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 1 i 3 k.p.k.

kasacji wniesionej przez obrońcę obwinionego od orzeczenia Naczelnego Sądu

Lekarskiego z dnia 8 sierpnia 2024 r., sygn. akt [...], zmieniającego orzeczenie

Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] z dnia 1 lutego 2024 r., sygn. akt [...]

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć obwinionego lekarza T. S. kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne, w tym wydatkami w kwocie 20 zł.**

UZASADNIENIE

Lekarz T. S. został obwiniony o to, że w okresie od 10 października 2022 r.

do 26 października 2022 r. na swoim profilu społecznościowym zamieścił

naruszające godność osobistą wpisy na temat młodych kobiet, pacjentek oraz

obraźliwą odpowiedź na post internautki, tj. o popełnienie przewinienia

zawodowego z art. 1 pkt 2 i 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej w zw. z art. 53 ustawy z

dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich.

Orzeczeniem z dnia 1 lutego 2024 r., sygn. akt [...], Okręgowy Sąd Lekarski [...], w punkcie 1 orzeczenia uznał obwinionego lekarza winnego zarzucanego mu przewinienia zawodowego i za czyn ten wymierzył mu karę pieniężną w wysokości czterokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w dniu wydania orzeczenia, tj. w kwocie 32 131,84 zł na rzecz Fundacji [...] z siedzibą w W., zaś w punkcie 2 obciążył obwinionego lekarza kosztami postępowania w kwocie 7 386,40 zł.

Odwołanie od powyższego orzeczenia Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] wniósł obrońca obwinionego lekarza zaskarżając je w całości, na jego korzyść, zarzucając mu:

1. naruszenie art. 61 ust. 3 ustawy o izbach lekarskich poprzez:
  1. zaniechanie dokonania oceny wiarygodności ujawnionej w toku postępowania korespondencji elektronicznej z dnia 10 października 2022 r. (k. 1) przesłanej przez D. M. do Okręgowej Izby Lekarskiej [...] w zakresie okoliczności, że zachowania obwinionego, takie jak objęte przedmiotem niniejszego postępowania powtarzały się w przeszłości i mają charakter wielokrotny, w sytuacji, w której twierdzenie to stanowiło jedną z podstaw ustaleń faktycznych co do rodzaju i wymiaru kary wymierzonej Obwinionemu a przez to, że nie zostało poparte jakimikolwiek dowodami, jest niewiarygodne, co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez poczynienie nieprawidłowych ustaleń faktycznych dotyczących wielokrotności dopuszczenia się przez obwinionego zachowań sprzecznych z etyką lekarską i normami społecznie akceptowalnymi, co skutkowało wymierzeniem obwinionemu rażąco niewspółmiernej kary;
  2. dowolną, a nie swobodną ocenę wyjaśnień obwinionego w zakresie w jakim nie zostały one obdarzone walorem wiarygodności, to jest w odniesieniu do okoliczności, że konto obwinionego w aplikacji Instagram nie miało charakteru „prywatnego” poprzez oparcie tego ustalenia jedynie o kryterium klucza, według którego obwiniony przyznaje dostęp użytkownikom aplikacji Instagram do swojego konta, w sytuacji, w której Okręgowy Sąd Lekarski pominął w swojej ocenie okoliczność, że dostęp do konta obwinionego, a

przez to możliwość odtworzenia zamieszczanych tam treści jest ograniczona i uwarunkowana każdorazowym zaakceptowaniem przez obwinionego udzielenia takiego dostępu, co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez poczynienie nieprawidłowych ustaleń faktycznych dotyczących skutków zamieszczenia przez obwinionego relacji z dnia 10 października 2022 r. i jej realnego oddziaływania na odbiór zawodu lekarza, to jest odczytanie wpisu, przez wąski krąg osób, co skutkowało wymierzeniem obwinionemu rażąco niewspółmiernej kary;

3. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na:
  1. nieprawidłowym i niewynikającym z materiału dowodowego ustaleniu i wskazaniu w sentencji orzeczenia, że czyn przypisany obwinionemu został popełniony w okresie od 10 października 2022 r. do 26 października 2022 r., w sytuacji, w której z korespondencji elektronicznej z dnia 10 października 2022 r. (k. 1) przesłanej przez D. M. do Okręgowej Izby Lekarskiej [...] oraz korespondencji elektronicznej z dnia 12 i 13 października 2022 r. pomiędzy D. M. oraz M. N. (k. 12-13) wynika, że relacja opublikowana na Instagramie przez obwinionego nie była dostępna na jego profilu na Instagramie już w dniu 12 października 2022 r., godzina 10:25, oraz że obwiniony usunął ją po zainteresowaniu się nią przez D. M.;
  2. nieprawidłowym i niewynikającym z materiału dowodowego przypisaniu obwinionemu i wskazaniu w sentencji orzeczenia, że przypisany mu czyn polegał na tym, że obwiniony „zamieścił naruszające godność osobistą wpisy na temat młodych kobiet w sytuacji, w której ze zgromadzonego materiału dowodowego (k. 2, 8, 52c) wynika, że obwiniony zamieścił tylko jeden wpis - relację na swoim koncie na Instagramie, co w zakresie zarzutu z pkt. II b) 1-2 petitum, miało wpływ na treść orzeczenia poprzez nieprawidłowe skonstruowanie opisu czynu przypisanego obwinionemu, a zatem naruszenie art. 89 ust. 2 pkt 1 ustawy o izbach lekarskich oraz błędną ocenę skutków zamieszczenia przez obwinionego relacji z dnia 10 października 2022 r. i jej realnego oddziaływania na odbiór zawodu lekarza, to jest

odczytanie wpisu, przez wąski krąg osób, co doprowadziło do wymierzenia obwinionemu rażąco niewspółmiernej kary;

3. nieprawidłowym i niewynikającym z materiału dowodowego przypisaniu obwinionemu i wskazaniu w sentencji orzeczenia, że obwiniony „na swoim profilu społecznościowym zamieścił (...) obraźliwą odpowiedź na post Internautki (...), w sytuacji, w której przedmiotowa odpowiedź została przesłana w prywatnej korespondencji, prowadzonej w ramach aplikacji Instagram oraz nie była publikowana przez obwinionego w jakikolwiek sposób, co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że prywatna korespondencja, która nie jest prowadzona w związku z wykonywaniem zawodu może stanowić przedmiot oceny zachowania się lekarza przez pryzmat norm określonych w Kodeksie Etyki Lekarskiej, a przez to nieprawidłowe opisanie czynu przypisanego obwinionemu oraz wymierzenie mu rażąco niewspółmiernej kary.

Stawiając powyższe zarzuty, obrońca obwinionego lekarza wniósł o zmianę orzeczenia poprzez:

1. przyjęcie, że czyn obwinionego został popełniony w dniu 10 października 2022 r., a nie w okresie od 10 października 2022 r. do 26 października 2022 r.;
2. usunięcie z opisu czynu przypisanego obwinionemu słów: „oraz obraźliwą odpowiedź na post internautki”;
3. wymierzenie obwinionemu kary łagodniejszego rodzaju, to jest kary upomnienia lub nagany.

Naczelny Sąd Lekarski orzeczeniem z dnia 8 sierpnia 2024 r., sygn. akt [...] zmienił zaskarżone orzeczenie Sądu I instancji w ten sposób, że w miejsce czynu opisanego w części wstępnej orzeczenia uznał lek. T. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w ten sposób, że obwiniony: w dniu 10 października 2022 r. zamieścił na prowadzonym koncju zamkniętym w aplikacji Instagram jeden wpis - relację naruszającą godność osobistą młodych kobiet, pacjentek, tj. popełnienie przewinienia zawodowego z art. 1 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Lekarskiej w zw. z art. 53 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich i za tak przypisany obwinionemu lekarzowi czyn wymierza karę

pieniężną w wysokości dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku ogłoszonego przez Prezesa GUS w dniu 22 stycznia 2024 r., obowiązującą w dniu wydania orzeczenia przez Sąd I instancji, tj. w kwocie 16 065,26 zł na rzecz Fundacji [...], a także obciążył obwinionego lekarza kosztami postępowania odwoławczego.

Kasację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł obrońca obwinionego lekarza, który zaskarżył je w części dotyczącej kary na korzyść obwinionego, podnosząc rażąco niewspółmierność kary polegającą na niedostatecznym rozważeniu dyrektyw jej wymiaru, określonych w art. 53 § 2 k.k. w zw. z art. 112 pkt 2 ustawy o izbach lekarskich, a to rodzaju i stopnia naruszenia ciężących na obwinionym obowiązków, rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw przewinienia dyscyplinarnego oraz zachowania się obwinionego po jego popełnieniu, a zwłaszcza jego starań o naprawienie szkody oraz przez nadmierne przyznanie wagi zasadzie prewencji indywidualnej, w sytuacji, w której:

1. czyn obwinionego miał charakter jednostkowy i incydentalny;
2. wpis popełniony przez obwinionego został opublikowany jedynie w zamkniętym gronie na prywatnym koncie Instagram, należącym do obwinionego;
3. treść wpisu nie była adresowana personalnie, nie zawierała danych umożliwiających identyfikację konkretnych osób;
4. obwiniony po krótkim czasie usunął relację ze swojego portalu społecznościowego, co świadczy o chęci ograniczenia negatywnych skutków tej publikacji;
5. wymierzona obwinionemu kara pozostaje w rażącej dysproporcji w stosunku do dolegliwości, które zazwyczaj spotykają oskarżonych w analogicznych sprawach, na co wskazuje dotychczasowy dorobek orzeczniczy Naczelnego Sądu Lekarskiego.

Stawiając powyższy zarzut, obrońca obwinionego lekarza wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej kary i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Lekarskiemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy obwinionego lekarza jest oczywiście bezzasadna, albowiem jedyny zarzut podniesiony przez autora kasacji nie mógł mieć istotnego wpływu na treść prawomocnego orzeczenia.

Na wstępie wskazać należy, że o niewspółmierności kary w rozumieniu art. 96 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (dalej powoływana jako: „u.i.l.”) można mówić wówczas, gdy między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą, jaką należałoby orzec w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary, zachodzi rażąca dysproporcja (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 września 2016 r., SDI 38/16). W odniesieniu do użytego przez ustawodawcę zwrotu „rażąca niewspółmierność kary” wskazać natomiast należy, iż za taką uznaje się sankcję wyraźnie odbiegającą od wzorca kary zgodnej z sądowymi dyrektywami jej wymiaru, która charakteryzuje się wyraźną, nieakceptowalną dysproporcją pomiędzy karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 4 marca 2016 r., SDI 76/15).

Bezzasadny w stopniu oczywistym okazał się zarzut rażącej niewspółmierności kary i nie pozwalał na ocenę, że kara jest niewspółmierna, zwłaszcza na tle orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego, który uwzględnił w części odwołanie obrońcy obwinionego w zakresie, w jakim wskazywał na zbyt dolegliwy dla obwinionego lekarza wymiar orzeczonej kary pieniężnej i uwzględnił fakt, że przedmiotowy wpis dotyczył abstrakcyjnej grupy osób i nie był wymierzony co do indywidualnie wskazanego pacjenta oraz że wpis ten został usunięty z konta społecznościowego obwinionego lekarza po krótkim czasie. Wymierzona obwinionemu lekarzowi kara pieniężna pozostaje w należytej proporcji do stopnia szkodliwości społecznej (korporacyjnej) czynu. Zdaniem Sądu Najwyższego, tylko ten rodzaj kary jest w stanie zrealizować cele kary w zakresie jej oddziaływania zarówno na ogół społeczeństwa, jak i środowisko medyczne, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do osoby ukaranej. Słusznie zauważył Naczelny Sąd Lekarski, że tak ujęta sankcja o charakterze finansowym koresponduje ze stopniem społecznej i zawodowej szkodliwości czynu i jako taka powinna trwale uzmysłwić obwinionemu, iż należyty szacunek dla pacjentów dotyczy także rozmów (wpisów internetowych) poza godzinami pracy. Sąd Najwyższy zaakceptował w całej rozciągłości przedstawioną w zaskarżonym

orzeczeniu argumentację odnoszącą się do wymiaru kary. Nie zachodzi potrzeba jej pogłębiania czy poszerzania, a powtarzanie wywodów Sądu *a quem* byłoby zbyteczne.

Z uwagi na fakt, że zarzut kasacyjny nie mógł zostać uznany za zasadny, kasację obrońcy obwinionego lekarza należało oddalić jako oczywiście bezzasadną.

Sąd obciążył obwinionego lekarza kosztami postępowania kasacyjnego w kwocie 20,00 zł (tj. ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism) zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym w zw. z art. 112 pkt 1 u.i.l.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

[M. T.]

[a.ł.]

Maria Szczepaniec